

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010764
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1319010764.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. W., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 06.02.2020 sp. zn. 3T/98/2019, na verejnom zasadnutí konanom 25. februára 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému M. W., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom C., na slobode,
u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 06.02.2020 sp. zn. 3T/98/2019 bol obžalovaný M. W. uznaný za vinného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1/) a pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2/ až 3/), na tom skutkovom základe, že

1./ v nezistenom období od roku 2011 do roku 2014 na presne nezistených miestach pod rôznymi nepravdivými zámienkami ako strata výplaty, vyplatenie kaucie, zaplatenie lekárskeho ošetrovania, vydieranie stávkovou mafiou, vybavovanie osobného bankrotu a iné, vylákal s úmyslom viac nevrátiť hotovostné peniaze v sumách do 3000 € v celkovej výške 40.000 €, ktoré použil ako herné vklady v stávkových kanceláriách, čím spôsobil poškodenú V. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. X A., škodu v celkovej výške 40.000 €,

2./ od presne nezisteného dňa mesiaca október roku 2016 do 13.05.2017 na presne nezistených miestach, pod rôznymi nepravdivými zámienkami ako zaplatenie pokuty za rýchlosť, zaplatenie právnych služieb advokáta a trestnej imunity z dôvodu trestného stíhania v nejakej veci, zaplatenie sanitky, keď dostal infarkt a zamestnávateľ neplatil za neho poistenie, vylákal od poškodenej V. S. niekoľko pôžičiek v sume okolo 1200 € a 1500 € v celkovej výške 25 000 €, ktoré mala z úspor a zo spotrebného úveru vo výške 20.000 €, ktoré spláca aj v súčasnosti a ktoré jej nevrátil a použil pravdepodobne ako herné

vklady v stávkových kanceláriach, čím spôsobil poškodenej V. S., dňa 11.10.1994, trvale pobytom W. XXX škodu vo výške 25.000 €,

3./ v období od 12.04.2016 do 06.12.2016, od PhDr. Q. M., v mieste jej trvalého pobytu na M. v A., pod rôznymi nepravdivými zámienkami ako vyplatenie kaucie, zaplatenie lekárskeho ošetrenia, zaplatenie výživného, advokáta a iné päťdesiatjedenkrát vylákal s úmyslom viac nevrátiť peňažné prostriedky v sumách od 50 € do 5000 € v celkovej výške 72.320 €, ktoré použil ako herné vklady v stávkových kanceláriach, čím spôsobil poškodenej PhDr. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom M. XX, A., škodu v celkovej výške 72.320 €.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 221ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným:

- V. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. 4, A., škodu vo výške 40.000,- eur,
- V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX škodu vo výške 25.000,- eur,
- W.. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, A., škodu vo výške 72.320,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný. V dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval jeho obhajca uviedol, že jeho odvolanie smeruje iba voči výroku o treste. Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností má za to, že uložený trest je neprimerane prísny, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a to už v prípravnom konaní a zároveň svoj čin aj oľutoval. Odvolateľ vyslovil presvedčenie, že aj s prihliadnutím na oprávnené záujmy poškodených a v duchu princípov restoratívnej justície by bolo v hodné podmienične odložiť výkon uloženého trestu s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností, a to najmä povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. V zmysle § 51 ods. 2 Tr. zák. žiadal, aby mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 5 rokov. Odvolateľ dal do pozornosti krajskému súdu aj to, že v súčasnej dobe je zamestnaný a teda bude schopný v rámci päťročnej skúšobnej doby nahradiť poškodeným vzniknutú škodu. V prípade, že by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, by jeho schopnosť nahradiť poškodeným vzniknutú škodu, by sa významným spôsobom znížila a uspokojenie nárokov poškodených by sa oddialilo. Dodal, že má tiež maloletú dcéru, s ktorou iba nedávno naviazal kontakt a zároveň má povinnosť prispievať na jej výživu. Rovnako sa o ňu chce aj starať a podieľať sa na jej výchove, čo by v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody nebolo možné. Záverom žiadal, aby odvolací súd mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieničným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov spolu s probačným dohľadom. Zároveň aby mu bola uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Z vyjadrenia splnomocnenkyne poškodených k odvolaniu obžalovaného M. W. vyplynulo, že s argumentmi obžalovaného sa nestotožňuje a so samotným odôvodnením nesúhlasí. Skutočnosti uvádzané v odvolaní obžalovaného sa nezakladajú na pravde. Navrhovaný trest treba považovať za neprimeraný, nakoľko má za to, že obžalovaný v skúšobnej dobe by nebol schopný nahradiť škodu poškodeným, nakoľko v navrhovanej skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov by bol nútený zasielať poškodeným spolu sumu vo výške 2.300,- eur mesačne. Splnomocnenkyňa poškodených má tiež výhrady k tvrdeniu, že obžalovaný má v úmysle starať sa o svoju maloletú dcéru a riadne prispievať na jej výživu. Doposiaľ si svoju vyživovaciu povinnosť nesplnil riadne a včas. Všetky uvádzané skutočnosti zo strany odvolateľa považuje za nedôveryhodné, nakoľko aj z jeho samotného vyjadrenia sú voči nemu vedené aj ďalšie exekúcie. S návrhom na zmiernenie trestu by sa dalo súhlasiť iba v prípade, keby obžalovaný do samotného rozhodnutia odvolacieho súdu uhradil poškodeným celú škodu. V opačnom prípade splnomocnenkyňa poškodených ponecháva samotné rozhodnutie o odvolaní obžalovaného na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného M. W. nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca, splnomocnenkyňa poškodených a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov s probačným dohľadom a zároveň mu uloží povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že sa nestotožňuje s argumentmi odvolateľa. Uložený trest považuje za zákonný a primeraný. Dodala, že trestná činnosť obžalovaného mala pokračovací charakter, teda nešlo o ojedinelý exces v jeho doterajšom spôsobe života. Navrhla, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Splnomocnenkyňa poškodených na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného. Navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo zamietnuté ako nedôvodne podané. Dodala, že obžalovaný sa doposiaľ neskontoval s poškodenými za účelom, akým spôsobom by spôsobenú škodu postupne splácal. Navyše na zaostalom výživnom na maloletú dcéru dlží čiastku 2.200,- eur.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že svojimi skutkami ublížil viacerým ľuďom, pričom ľutuje toho, čo spravil. Bolo to spôsobené jeho hráčskou závislosťou. S poškodenými komunikuje, teda nie je pravdou to, čo tvrdí ich splnomocnenkyňa. V poslednom období absolvoval liečebný pobyt a štyri mesiace je už čistý, vyhýba sa hazardným hrám. Chce nahradiť spôsobenú škodu, pričom v tomto mu môžu pomôcť aj jeho rodičia. V ostatnom sa pripája k ústnemu prednesu jeho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného M. W. je iba čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Úvodom je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdnej trestnej činnosti obžalovaného, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky stali spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, tieto spáchal obžalovaný M. W. a práve z jeho konania nastali tam uvedené následky, za ktoré je i plne trestne zodpovedný.

K otázke viny, ktorú obžalovaný inak doznal, krajský súd poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania tak v prípravnom, ako aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný bol predovšetkým usvedčovaný výpoveďami poškodených - svedkyň V. F., Q. M. a V. S., ďalej svedkyňou Q. W., ako aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, predovšetkým e-mailovou komunikáciou medzi obžalovaným a svedkyňou Q. M., výpismi z účtov svedkyň Q. M. a Q. W., zmluvami o spotrebiteľských úveroch svedkyne V. S. a napokon výpismi z hráčskych účtov vedených v stávkových kanceláriách.

Odvolací súd teda nemá pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení, ktoré v plnej miere zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného M. W., keď skutok v bode 1/ právne posúdil ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a skutok v bodoch 2/ až 3/ ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, odvolací súd sa nestotožnil s výmerou inak správne uloženého druhu trestu a preto pristúpil k jeho zníženiu. Odvolací súd považoval takúto výmeru uloženého trestu odňatia slobody za neprimerane prísnu, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, vrátane jeho stupňa narušenia.

V posudzovanom prípade druhostupňový súd vzhliadol u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a žiadnu priťažujúcu okolnosť. V posudzovanej veci nebolo možné prihliadnuť na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (na túto okolnosť nesprávne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku), nakoľko na jeho ostatné odsúdenie (na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I z 02.05. 2016 sp. zn. 9T/17/2016) sa vzťahuje fikcia neodsúdenia (t. j. na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený). Za situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu a preto sa základná trestná sadzba podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. (od 3 rokov do 10 rokov) najskôr upravila podľa režimu § 38 ods. 3 Tr. zák. (od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov) a následne sa navýšila podľa režimu § 41 ods. 2 Tr. zák. (od 3 rokov do 123 mesiacov). K tomuto treba dodať, že v danej veci sa musela uplatniť tzv. asperačná (zostrujúca) zásada, keďže sa ukladal úhrnný trest za dva úmyselné trestné činy, pričom v oboch prípadoch išlo o zločiny (muselo dôjsť k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu).

Nadriadený súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere štyroch rokov, teda pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby určenej pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za súčasnej aplikácie ustanovení § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na rozdiel od súdu prvého stupňa, ktorý uvedeným spôsobom nepostupoval. Odvolací súd v danom prípade prihliadol na všetky skutočnosti relevantné pre určenie výmery trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o tom, či obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody alebo je možné podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (ako sa domáhal odvolateľ v podanom odvolaní), krajský súd vychádzal predovšetkým z okolností prípadu t. j. zo všetkého, čo charakterizovalo skutok, spôsob jeho vykonania, zavinenie, prostredie a situáciu, za ktorej bol čin spáchaný. V ďalšom rade bolo potrebné brať zreteľ na to, že medzi obeťami trestnej činnosti páchanej obžalovaným bola aj jeho bývalá švagriná V. F. a bývalá družka V. S., pričom v čase skutkového deja išlo o jeho blízke osoby. V tejto súvislosti treba poukázať na svedeckú výpoveď poškodenej V. S., v ktorej okrem iného uviedla, že obžalovaný vyvolával u nej takú obavu a strach, že sa bála ísť domov, aby sa jej rodine a nikomu nič nestalo. A. na tom psychicky tak zle, že chcela spáchať samovraždu. V neposlednom rade treba poukázať na znalecký posudok znalkyne MUDr. F. V. v ktorom bolo konštatované, že u obžalovaného sa jedná o patologické hráčstvo s plne rozvinutými symptómami, aktuálne s vážnymi existenčnými a kriminogénnymi následkami. Znalkyňa tiež vyslovila názor, že obžalovaný bol počas štyri a pol mesačného liečenia dostatočne edukovaný a prípadná ochranná liečba by nespĺnila požadovaný účel, resp. by mu nezabránila v kriminogénnom správaní.

Odvolací súd na základe uvedeného vyvodil, že uloženie iného trestu akým je nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádza vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobne nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného a doterajší spôsob života, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Krajský súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Krajský súd v Bratislave záverom dodáva, že aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný zaviazaný nahradiť zaviazaný nahradiť poškodným V. F. škodu vo výške

40.000,- eur, V. S., škodu vo výške 25.000,- eur a W.. Q. M., škodu vo výške 72.320,- eur, zodpovedá stavu vecí, nakoľko menované osoby si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom ide o nárok, ktorý je v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného M. W..

Na poklade týchto úvah, odvolací súd rozhodol o odvolaní obžalovaného M. W. spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.